కథా కౌముది

మనసు లోపల డా.పేరం ఇందిరా దేవి

"డెక్స్ట్రోకార్డియా" అనగా ఎడమవైపు కాకుండా కుడివైపు గుండె ఉండడం ఒక అరుదైన వైద్య రుగ్మత . (మెడికల్ డిసార్డర్.) అలాంటి రోగిని ఇవాళ కేస్ స్టడీకి పెట్టారు. గుండె కుడి వైపు ఉంటే మిగతా అవయవాలు కూడా ఎలా వుంటాయో చీఫ్ వివరిస్తున్నారు. "12,019 మందిలో ఒకరికి ఇలాంటి లోపం ఉంటుంది . ఇందులో కూడా మరికొన్ని రకాలున్నాయి. దీని వలన గుండె, ఇతర అవయవాలు పనిచేసే తీరు మారిపోతుంది. చాలా మంది పిల్లలు ఈ జన్యుపరమైన జబ్బుతో పుట్టిన కొద్దికాలానికి మరణించడం జరుగుతుంది. కొంతమందికి ఏ రకమైన ఇబ్బంది లేకుండా కూడా వుంటారు…." రోగిని పరిశీలిస్తూ వింటున్నాం.

అప్పుడే నర్స్ పరిగెత్తుకుని వచ్చింది, "ఎ" క్లాస్ లో వున్న లివర్సిరోసిస్ తో బాధపడుతున్న హేమవర్ధన్ పరిస్థితి బాగా లేదని. చీఫ్ తో పాటు అందరం అక్కడికి పరిగెత్తాం. ముందు నుంచీ ఆ హేమవర్ధన్ గారిని చాలా జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాం. దానికి మొదటి కారణం అతను చీఫ్ స్నేహితుడు కావడం, రెండవది అతని స్వభావం. చాలా ముభావంగా, ప్రశాంతంగా, నిర్వికారంగా వుంటారు. బాగా ఎక్కువ మద్యం త్రాగడం వలన అతని కాలేయం మార్పిడికి (transplantation) కూడా వీలుకానంత పాడయ్యింది. ఆయన మృత్యువుకు అతి చేరువలో వున్నారు. చీఫ్ అతన్ని చూసుకునే బాధ్యతని ఎక్కువ నాకే అప్పగిస్తుంటారు. ముందునుంచీ చీఫ్ కు నేనంటే అభిమానం, నమ్మకం.

చీఫ్ కు హేమవర్ధన్ పరిస్థితి చూడగానే అర్థమైంది. చీఫ్ ముఖంలోని ఆదుర్దా చూడగానే నాకు కూడా అర్థమైంది. ఐ సి యు (ICU) కి మార్చాం. ESLD అంటే ఎండ్ స్టేజ్ లివర్ డిసీజ్ ఆయన్ని పూర్తిగా మరణానికి చేరువ చేసింది. పీజీ చేస్తున్న మేము ముగ్గురం, ఇద్దరు అసిస్టెంట్ డాక్టర్లు, మా చీఫ్ , చీఫ్ స్నేహితుడైన మరొక సీనియర్ గాస్ట్రోఎంట్రాలోజిస్ట్ రాత్రంతా ఆయన దగ్గరే వున్నాం .

ఉదయాన్నే నేను ఇంటికి బయలు దేరుతుంటే

"అనిమా ఇంటికెళుతున్నావా? వారీసిల్ హెమోరేజ్ (variceal hemorrhage,) చాలా ఎక్కువుంది … ట్రీట్మెంట్ కు ఎంత స్పందిస్తాడో చూద్దాం. నువ్వు మళ్ళీ రాగలవా ! నీవుంటే నాకు కొంచం భరోసా వీడి విషయం లో నేను డాక్టర్ను కాదు…స్నేహితుడ్ని మాత్రమే … ప్లీజ్ నా కోసం" చీఫ్ వేడుకోలుగా అడిగారు.

అతని జీవితం ఆఖరి క్షణాల్లో వుంది. ఆ మాటకొస్తే ICU లో అందరి పరిస్థితి అటు ఇటు గానే వుంది.

నేనుండి ఏంచేస్తాను ? కానీ చీఫ్ అభ్యర్థన ను కాదనలేని పరిస్థితి.

టీవీ సీరియల్ "అత్తగారు" లో నటి శ్యామలమ్మ కూడా ఆఖరి క్షణాల్లో వున్నారు . హెపటైటిస్ బి ఆమెకు ఎలావచ్చిందో పాపం, అది కాస్త లివర్ కాన్సర్ కు మారింది. ఆమె ఉదయమే కోమా లోకి వెళ్లి పోయారు. ఆమెకెవరూ లేరని ఆమె సహ నటి ఒకామె హాస్పిటల్ లో చేర్పించారు. ఆమె

మూడు రోజులుగా వుంది శ్యామలమ్మ దగ్గర. రాధిక పిలుస్తే వెళ్లాను . ఆమె చనిపోయారు . అయిదు నిముషాల్లో ఖాళీ మంచం ! నేనంటే ఆమెకు చాలా ఇష్టం --- ఆమె తను నటించిన సీరియల్ చూశావా అని అడిగేది . టీవీనే చూడనంటే ఆశ్చర్య పోయేది . నన్ను అనిమా అనకుండా ఆమని అని పిలిచేది. రాధిక సరిదిద్దితే నేను ఇలాగే పిలుస్తాను తల్లీ .. ఆ పేరు రాదు అనేది. రోజూ ఇలా రోగులుగా వచ్చే వాళ్ళు ---కొందరు నయమయి పోయేవాళ్లు ..మరి కొందరు శవాలుగా మారి పోయేవాళ్లు. ఇక్కడ ఇది నిత్యకృత్యం .

హేమవర్ధన్.. పరిస్థితి అసలు బాగా లేదు. చీఫ్ కృష్ణ కు స్నేహితుడు కాబట్టి హాస్పిటల్ లో వున్న చీఫ్ లంతా చూసి వెళుతున్నారు వాళ్ళు చెప్పిన మెడిసిన్స్ కూడా తెప్పిస్తున్నారు ---పొట్టంతా నీరు చేరింది తీస్తున్న కొద్దీ అది చేరుతూనే వుంది. మెల్లిగా ఒక్కొక్క అవయవం పని చేయకుండాపోతున్నాయి --- ఊపిరి తీసుకోవడానికి కష్టపడుతున్నారు.

నేను, రాధిక, మా చీఫ్ ఆయన దగ్గరే వున్నాం . చీఫ్ ఇంటికి కూడా పోకుండా ,పోయినా వెంట వెంటనే వచ్చేయడం , పెద్ద కార్పొరేట్ హాస్పిటల్లో చేరే శక్తి వున్నా, ఇక్కడే చేర్చుకోవడం బట్టి హేమవర్ధన్ గారు కృష్ణ సార్ కు చాలా మంచి స్నేహితుడని అర్థమైంది. మగతగా వుండి కోమాలోకి వెళ్ళబోతున్న అతన్ని "హోల్డ్ హిమ్ అనిమా" గట్టిగా అరిచారు. నేను అదిరి పడి ఆయన్ని పట్టుకున్నా . "హర్షా హర్షా ..ఇటు చూడు"అని అతన్ని కుదిపి మాట్లాడ్డానికి ప్రయత్నించారు. మేము చూస్తుండగానే ఆయన .. కోమా లోకి వెళ్లిపోయారు. వెంటిలేటర్ మీద పెట్టాము ... లివర్ పూర్తిగా పని చేయడం ఆగిపోవడంతో రక్తస్రావం ఆగలేదు. ఒకప్రక్క రక్తం ఎక్కిస్తున్నాం... చూస్తుండగానే బ్లడ్ ప్రెజర్ పడిపోతోంది. బీపీ పెరగడానికి చేసిన ప్రయత్నం ఫలించలేదు. అన్ని ప్రధాన అవయవాలకు రక్త ప్రసరణ ఆగిపోవడంతో మేము చూస్తుండగానే ఆయన ఊపిరి ఆగిపోయింది .

చీఫ్ అక్కడే మౌనంగా ఉండిపోయారు. నేను రాధిక బయటికి వచ్చాం ..ఐసీయూ లోనే ఆయన ఏడుస్తున్నట్లు నర్స్ చెప్పింది.

"--- చిన్ననాటి స్నేహితుడంటకదా ! నెల నుండి ఎంత బాగా చూసుకున్నారు ఆయన్ని ----" నర్స్ అంది

నాకు కొంచం ఆశ్చర్యం అయింది సార్ అలా స్పందించడం. రోజూ ఎన్ని మరణాలు చూస్తుంటాం ! నెల రోజుల క్రిందటే అతని పరిస్థితి మాకు తెలుసు. కానీ సర్ రోజూ వచ్చి చూసుకోవడమే కాకుండా హాస్పిటల్ ఓపీ లో వున్నా , అప్పుడప్పుడు వార్డ్ లో వున్న డ్యూటీ డాక్టర్ కు పీజీ లకు ఫోన్ చేసేవారు ఎలా వున్నారో అని. సార్ బయటికి వచ్చారు ఆయన కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి .

"అనిమా ఇలా రా "అన్నారు ఆయన తన క్యాబిన్ లోకి వెళుతూ

వెళ్లాను . నా చేతికి ఒక కవర్ ఇచ్చారు ---" ఏంటిది సర్ ?"

"చదువు" కొంచం గట్టిగా అన్నారు అందుకుని తెరిచాను

అనిమా ---!

నా బంగారు తల్లీ ,

ఈ ఉత్తరం నిను చేరేప్పటికీ నేను ప్రాణాలు వదిలి వుంటాను. కృష్ణ ను నా మరణం తర్వాతే ఇది ఇవ్వమని చెప్పాను. అసత్యాలతో, వంచనలతో నేను ఏర్పర్చుకున్న సంబంధాలు, బంధాలు కాలేక పోయాయి. నాకంటూ ఒక్కర్ని కూడా మిగుల్చుకోలేకపోయాను. నా జీవితం చివరలో నేనెవరో నీకు తెలియకుండానే నీ చేతుల్లో మరణించడానికి వచ్చాను. నీ కన్నతండ్రిని అని చెప్పుకోలేని నిర్భాగ్యుడ్ని --- వ్యామోహాల వెంట నీవు గర్భంలో ఉండగా మీ అమ్మను వదిలి అమెరికా వెళ్లాను . ఆమె కన్నీటికి కారణమైన నన్ను నీవు క్షమించవని నాకు తెలుసు.. అది ఆశించను తల్లీ.. నా యావదాస్తిని నీకు రాశాను ---ఇది ఒక్కటి చేయగలిగాను. నాకు తెలుసు నా తప్పులకు నిష్కృతి లేదు. నాలాంటి వంచకుడిని నమ్మి మోసపోయిన మీ అమ్మ నీలాంటి ఆణిముత్యాన్ని కని ధన్యురాలయింది. నేను మిమ్మల్ని కోల్పోయి జీవితాన్నే కోల్పోయాను . నా వయసు, ఆరోగ్యం, అన్నీ కోల్పోయాక మీ అమ్మ విలువ తెలుసుకున్నాను. మీరెక్కడున్నారో ఎలా వున్నారో తెలుసుకున్నాను. మీ అమ్మ మళ్ళీ పెళ్లిచేసుకోలేదని నీకోసం ఒంటరిగా ఉండిపోయిందని, నీవు పదవ తరగతిలో , ఇంటర్లో , ఎంసెట్ లో స్టేట్ రాంకర్ వని ,మెడిసిన్ లోఅన్ని సబ్ జెక్ట్లలో గోల్డ్ మెడల్స్ సంపాదించావని , మళ్ళీ పీజీ లో కూడా మొదటి రాంక్ సంపాదించి జనరల్ మెడిసిన్ చేస్తున్నావని తెలుసుకున్నా. నీ ప్రతి విజయం వెనుక మీ అమ్మ ఉందని , మీ అమ్మ కూడా నీతో పాటు

మేలుకుంటుందని , నీడలా నీ వెంట వుంటూ నిన్ను కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటుందని, అయినా నీకు సంపూర్ణమైన మైన స్వేచ్ఛ ఇచ్చిందని , మీ అమ్మ కు కష్టం కలిగే పని నీవు ఏదీ చేయవని , ప్రతి విషయం మీ అమ్మ తో పంచుకుంటావని తల్లీ కూతుళ్ళ లాగే కాకుండా మంచి స్నేహితుల్లా ఉంటారని తెలుసుకున్నా .

నీకు చేరువ కావడానికే ఎప్పుడో చిన్నప్పటి స్నేహితుడైన మీ చీఫ్ కృష్ణ తో స్నేహం పెంచుకున్నాను. కృష్ణకు నీ మనస్తత్వం తెలుసు అందుకే నేను జీవించి ఉండగా నేను నీ తండ్రినని చెప్పడానికి ఒప్పుకోలేదు. కృష్ణ సహాయం తోటే వసంత్ ఇంట్లో మీ అమ్మ కు తెలియకుండా చూడాలని ప్రయత్నం చేశాను. కానీ మీ అమ్మ నన్ను చూసింది . మీ అమ్మ కళ్ళలో ఆశ్చర్యం ,అసహ్యం కనిపించాయి . తప్పు చేశానని క్షమించమని మీ అమ్మని అడిగేంత మూర్ఖుడ్ని కాను ఆమె ను కళ్ళెత్తి చూసే ధైర్యం ,నైతిక శక్తి నాకు లేవు. వెంటనే నేను వచ్చేశాను . మీ అమ్మ ఆ విషయం నీకు చెప్పివుండకపోవచ్చు. నాన్న అనే పదం కూడా ఎప్పుడూ నీవు వాడవని నీ స్నేహితులు చెప్పారట కృష్ణతో . నిజమే నీ జీవితం లో తండ్రి పాత్ర లేదు. కానీ నెల రోజులుగా నిన్ను మురిపెంగా చూసుకుంటూ తరిగి పోతున్న నా ఆయువును తలచుకుంటూ బ్రతికాను. నాకు తెలుసు ఇంక ఎక్కువ సమయం లేదని. చివరి దశలో అయినా నిన్ను చూశాను ... నీ సమక్షంలో కడతేరి పోతున్నాను .

హర్షవర్ధన్

ఉత్తరం చదివి చీఫ్ ప్రక్కకు చూశాను. కాసేపు ఆయన ఏమీ మాట్లాడలేదు . తర్వాత బయటికి వెళ్లారు.

నాకు వసంత్ వాళ్ళ గృహ ప్రవేశం రోజు గుర్తొచ్చింది . క్రొత్త ఇల్లుకట్టుకున్న సందర్భంగా వసంత్ అమ్మ నాన్న గారు ఇచ్చే పార్టీకి నేను ఆలస్యంగా వచ్చాను . నైట్ డ్యూటీ ఉందని చెప్పినా, అలాంటి పార్టీలు అమ్మకు ఇష్టం లేదని చెప్పినా అతను వినిపించుకోలేదు అమ్మను తీసుకుని రావాలని ఎంతో అడిగాడు. నాకు ఆలస్యం అవుతుందని చెప్పడం తో అమ్మ నేరుగా వసంత్ ఇంటికి వెళ్ళింది.

డాక్టర్ వేణు కూడా అవాళ సెలవులో ఉండడం వలన చీఫ్ ను రెండుగంటలు పర్మిషన్ అడగడానికి కూడా జంకాను. మెడికల్ వార్డులో ఎప్పుడూ మూడు నాలుగు సీరియస్ కేసులుంటాయి. ఇద్దరు లివర్ సిరోసిస్ తో నెల రోజులుగా మృత్యువుతో పోరాడుతున్నారు. డాక్టర్ రాధిక ఒక్కతే వుంది.

“తొందరగా ఒక గంటలో వస్తాను” రాధిక తో అన్నాను.

“మీ దేవదాస్ అంకుల్ మాకు మాట వినడు ఇంజక్షన్ వేయించుకోడు సిస్టర్ ను సతాయిస్తాడు, చెప్పి వెళ్ళు... ” అంది రాధిక

“నాకేనా అంకుల్ మీకు కాదా ఏంటి ? ”

“ఆయనకు నీవు స్పెషల్ కదా నీవు ఒక్క రోజు రాకపోతే అనిమ రాలేదామ్మా , ఎప్పుడొస్తుంది అని అడుగుతునే ఉంటాడు. నీకు గ్రేట్ ఫాన్! నీ ఓపికకు అందరు ఫాన్స్ లే అనిమా, ఆ టీవీ సీరియల్లో గయ్యాళి అత్త వేషం వేసే ముసలావిడ కూడా, ఆమని తల్లి రాలేదా అని అడుగుతుంది.... ఏం మేం డాక్టర్లము కామా! అని తగులుకున్నా ఒకసారి. అప్పటినుండి అడగడం మానేసింది .”

“రాధికా.....వాళ్ళు మానసికంగానూ, శారీరకంగానూ దుర్బలమైన పరిస్థితిలో వున్నారు. కొంచం ఓపిగ్గా సమాధానం చెబితే వాళ్ళు ప్రశాంతంగా వుంటారు. మరణానికి చేరువగా వున్న వీళ్ళు రేపు ఉదయాన్ని చూస్తారో లేదో తెలియదు. అది గుర్తు తెచ్చుకుంటే మనకు వీళ్ళమీద కోపం రాదు, సరే కానీ ఎందుకైనా మంచిదని చీఫ్ కు పర్మిషన్ లెటర్ రాసిపెట్టి ఆయన టేబిల్ పై పెట్టి వచ్చాను. వెళ్ళొస్తాను రాధికా, ఎంత త్వరగా వీలయితే అంత త్వరగా వస్తాను ... సరేనా ?”

రాధిక తలూపింది.

సీరియస్ కేసులైన లివర్ సిరోసిస్ పేషంట్లను మళ్ళీ ఒకసారి పరామర్శించి బయలుదేరాను.

వసంత్ ఇల్లు డూప్లెక్స్ మోడల్ , పెద్ద హాలు తో అతి ఖరీదైన ఇంటీరియర్స్ తో చాలా బావుంది. వసంత్ నేను అక్కడకు రాగానే అందరి కళ్ళు మా ప్రక్కకు తిరిగాయి. నేను అమ్మకోసం చూశాను, కనపడలేదు. నేరుగా వసంత్ తన అమ్మానాన్న దగ్గరకు తీసికెళ్ళాడు.

"నా ఫ్రెండ్... డాక్టర్ అనిమ.. జనరల్ మెడిసిన్ ఫైనల్ ఇయర్ చేస్తోంది...అనిమకు నైట్ డ్యూటీ వుంది తొందరగా వెళ్ళిపోవాలి " పరిచయం చేశాడు. వసంత్ తల్లిదండ్రులు సంతోషంగా తలవూపారు .

"మీ అమ్మగారిని కూడా ఇందాకే కలిసాం అనిమా.. , వసంత్.. అనిమ కు ఇల్లు చూపించు...తొందరగా భోజనం ఏర్పాట్లు కూడా చూడు ..."వసంత్ అమ్మగారు ఆప్యాయంగా పలకరించారు. వసంత్ నన్ను అమ్మ దగ్గరకు తీసికెళ్ళాడు. అమ్మ ముఖం చూడగానే నేను ఏదో జరిగిందని గ్రహించాను. అమ్మ ముఖం ఎర్రగా అయింది .. కళ్ళు తడిగా వున్నాయి.

"ఇల్లు చూద్దాం రా" అన్న వసంత్ మాటలు పట్టించుకోకుండా "అమ్మా ఏమయ్యింది అన్న నా ప్రశ్నకు బలవంతంగా నవ్వు తెచ్చుకుంటూ "ఇల్లు చూసి రాపో...మళ్ళీ వెళ్ళాలిగా " అంది.

అమ్మ మనసు కష్టపడింది అది నా తలపులోకి రాగానే నాకు దేనిపైనా ఆసక్తి కలగలేదు. అమ్మ నా ప్రాణం, అమ్మ కంటతడి పెట్టిందంటే ఎంత గాయపడి ఉంటుందో ! దేనికీ అమ్మ పెద్దగా చలించదు ...కానీ అమ్మను గాయపెట్టే విషయం ఏమై ఉంటుంది ? ఇదే ఆలోచన ..!

ఇల్లు చూశాక "చాలా బావుంది... కంగ్రాచులేషన్స్ ... నేను అమ్మదగ్గరకు వెళతాను వసంత్" అన్నాను

"పద..అమ్మ కూచి" నవ్వాడు

"అమ్మా ఏంజరిగింది ? ఎందుకలా వున్నావు ? ఎవరైనా ఏమన్నా అన్నారా ? అలాంటిది జరిగితే చెప్పు ఇప్పుడే వెళ్ళిపోదాం"

"అదేం లేదులే .... భోంచేద్దాం పద ..." అంది

సమయం చూసుకుని వసంత్ తల్లిదండ్రులతో సెలవు తీసుకున్నాను.

అమ్మ నా చేయి గట్టిగా పట్టుకుంది. ఆ స్పర్శ లోనే అమ్మ చాలా అలజడిగా ఉందని గ్రహించాను.

"అమ్మను నేను డ్రాప్ చేస్తాను నీవు వెళ్ళు ఇప్పటికే ఆలస్యం అయిందిగా !" అన్నాడు వసంత్.

అమ్మతో వెళ్లాలని వున్నా ..వార్డ్ పరిస్థితి గుర్తొచ్చి కళ్ళతోనే అమ్మ తో సెలవు తీసుకున్నా. మనసంతా అమ్మ తడిఆరని కళ్లపైనే వుంది. అతి ప్రయత్నం మీద నా ధ్యాసను రోగులపైకి మరల్చాను.

ఉదయాన్నే తలుపు తీసిన అమ్మ ముఖం చూసి అదిరిపోయాను . రాత్రంతా నిద్రపోలేదని అర్థమైంది . బలవంతంగా చిరునవ్వు పెదాలపైకి తెచ్చుకుంది. నేను ముఖం కడుక్కుని వచ్చేప్పటికి బోర్నవిటా కలుపుకుని వచ్చింది. నాకు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పటి నుండి నా రోజు అమ్మ ఇచ్చే బోర్నవిటాతోనే మొదలవుతుంది .

"ఏమైంది నిన్న వసంత్ వాళ్ళింట్లో ?"

అమ్మ మాట్లాడలేదు.

నాకు చిరాకేసింది...అమ్మకు నాకు మధ్య ఎప్పుడూ రహస్యాలు లేవు...వాటి అవసరం కూడా ఇంతవరకు రాలేదు. బాల్కనీలో కూర్చుని వుంది. కొంగును వ్రేలికి చుట్టి మెలివేస్తోంది . ఆ చర్య ఆమె తీవ్రమైన ఒత్తిడి లో ఉందని చూపుతోంది.

"ఏం జరిగింది నిన్న వసంత్ వాళ్ళింట్లో ?"సూటిగా అడిగేశాను

"రాత్రి మీ నాన్న వచ్చారు పార్టీకి" అని అమ్మ తలవంచుకుంది.

నాన్న అనే పదం నాతో అమ్మ ఇంతవరకు వాడలేదు...నాకు వూహ వచ్చినప్పటి నుండి నాకు అమ్మ ఒక్కతే కనపడింది. అందరికీ ఉన్నట్లు నాకు నాన్న లేడని నాకెందుకో ఎప్పుడూ అనిపించలేదు. అమ్మ రెండు పాత్రలు సమర్థవంతంగా పోషించింది. నాకేదైనా తక్కువైతేకదా నాకు నాన్న ఉండివుంటే అవి సమకూరేవి అనే ఆలోచన రావడానికి . ఆరోగ్యకరమైన మానసిక వాతావరణం కలిగించింది అమ్మ ఉన్నతమైన విద్యతో పాటు ఉన్నతమైన భావాలు కలిగిన అమ్మ జీవితంలో నాన్న లేకపోవడాన్ని నేను అతి చిన్నవయసులోనే అంగీకరించాను. నాన్న నాకెందుకులేడనే ప్రశ్న కానీ,నాన్న ఉంటే

బావుంటుందనే భావాలు నాలో కలగలేదు. ఇరవై మూడేళ్ళ అమ్మాయికి మొట్టమొదటి సారిగా "మీ నాన్న" అన్న పదం వాడింది అమ్మ . కానీ నిశ్చలమైన సరస్సులాంటి అమ్మ ఆత్మ స్థైర్యాన్ని దెబ్బతీసిన అతను నాకు నాన్న కావడమేంటి? అతను నా జన్మకు కారకుడు అంతే.

"నాకు నాన్న అనే బంధం లేదమ్మా... ఆ పదం వాడకు...నా జన్మకు కారకుడు ఎవరైతేనేం? నాకేమీ అవసరం లేదు. నీ కంటూ వేరే ప్రపంచం లేకుండా నేనే నీ ప్రపంచం అనుకుంటూ బ్రతికావు ... నాకు కూడా నీవు అంతే .... కానీ నాకు నా వృత్తి కూడా చాలా పెద్ద బాధ్యత. నిన్ను ఎలా విస్మరించలేనో నా వృత్తిని కూడా ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ విస్మరించలేను. నీవు బాగుంటేనే నేను నా రెండో బాధ్యతను సమర్థవంతంగా నెరవేర్చగలను . అందువల్ల మనిద్దరం అవసరమైన వాటి గురించే ఆలోచిద్దాం."

అమ్మను గాయపెట్టిన ఆ వ్యక్తి గురించి ఇంక మథనం వద్దని నా మాటల్లో గ్రహించిన అమ్మ మళ్ళీ ఆ ప్రసక్తి తేలేదు. నేను కూడా పూర్తిగా మర్చిపోయాను.

వసంత్ గృహప్రవేశం ఫోటోలు చూస్తుండగా ఒక ఫొటోలో హర్షవర్ధన్ గారు కనపడ్డారు...నేను ఆశ్చర్యపోయాను. హాస్పిటల్ లో వుండే ఆయన అక్కడికి ఎందుకెళ్లారో ! ఎలా వెళ్లారో ! వసంత్ ను అడిగితే తెలియదన్నాడు, ఎప్పుడూ చూడలేదన్నాడు. ఆలోచించేకొద్దీ హర్షవర్ధన్ ఎవరో అర్థమైంది. ఆ విషయం నన్నేమీ ఇబ్బందిపెట్టలేదు. రోగి పట్ల డాక్టర్ గా వృత్తి ధర్మాన్ని నిర్వర్తించాలి...అదే నే చేశాను.

కృష్ణ సార్ వచ్చారు ..."అనిమా... అతనెవరో తెలిసిందిగా బాడీ ని మీ ఇంటికి తీసికెళతావా ... నీకు ,మీ అమ్మగారికి చెబుదామని ఎంత చెప్పినా హర్ష ఒప్పుకోలేదు. అయామ్ సారీ..."

"అతనెవరో నాకు నెలరోజుల క్రిందటే తెలుసు సర్...డాక్టర్ గా నా కర్తవ్యం నేను చేశాను. ..అంతే..అతనితో ఇంకే బంధమూ నాకు, మా అమ్మకు కూడా లేదు. మా అమ్మకు అతను ఇక్కడ వున్నాడని కూడా తెలియదు. ఈ విషయాలతో మాఅమ్మను గాయపెట్టడం నాకు ఇష్టంలేదు సర్... మూడు రోజులుగా మీకోసం రాత్రి పగలు డ్యూటీచేశాను. అమ్మ కంగారు పడుతోంది...నేను వెళతాను. అతను నా పేర రాసిన ఆస్తినంతా తిరిగి మన హాస్పిటల్ కు డొనేట్ చేస్తున్నాను... ప్లీజ్ సర్... ఇది మనిద్దరి మధ్యనే వుండనీండి .... "

"అది కాదు అనిమా కనీసం నువ్వు కూతురుగాఆయన దహన సంస్కారాలు చేసేప్పుడు ఉండవా ..." సార్ ఏదో చెప్పబోయారు.

"పేషంట్ ను కాపాడ్డానికి ఆఖరి వరకు డాక్టర్లు ప్రయత్నిస్తారు సర్ ... చనిపోయిన పేషంట్ తో డాక్టర్ కు ఏమీ సంబంధం లేదు. అతను కూడా నాకు పేషంట్ మాత్రమే...ఈ విషయంలో నాకు ఏమీ చెప్పకండి ...వెళ్లనీయండి...." ఉత్తరం, డాక్యుమెంట్లు వున్న కవర్ ఆయన టేబిల్ పై పెట్టి " అలసటగా కళ్ళు మూతలు పడుతుండగా నెమ్మదిగా బయటికి నడిచాను.

అమ్మకు ఫోన్ చేశాను వస్తున్నానని. నాకోసం గుమ్మం దగ్గరే ఎదురుచూసే అమ్మ గుర్తొచ్చి నాకు తెలియకుండానే కన్నీళ్లు తిరిగాయి..అమ్మను ఆనందంగా ఉంచడం కంటే గొప్ప ధ్యేయం నాకు లేదు. అదే నా జీవితాశయం కూడా.

Click here to share your comments on this story